

ת"פ 55487/03/15 - מדינת ישראל נגד סעיד מרעי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 55487-03-15 מדינת ישראל נ' מרעי(עציר)

בפני כב' השופטת רותית בש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם סעיד מרעי (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע ביום 8.11.15, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות, כדלקמן: עבירה של אימים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה של סחיטה באימים, בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 428 רישא וסיפא וסעיף 29 לחוק העונשין ועבירה של סחיטה בכוח, בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 427 רישא וסיפא וסעיף 29 לחוק העונשין. לא גובש בין הצדדים הסדר טיעון לעניין העונש.

2. לאחר הכרעת הדין, שניתנה כאמור ביום 8.11.15, נדחה הדיון בפני לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולטיעונים לעונש. כעת, לאחר שהוגש תסקיר שירות המבחן הנ"ל והועלו טיעוני ב"כ הצדדים לעונש בפניי, כל שנותר הוא לגזור את דינו של הנאשם.

כתב האישום המתוקן

3. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, כדלקמן:

בין הנאשם לבין מ' ד' (להלן: "המתלונן") היכרות מוקדמת. במהלך חודש ינואר 2015, התקשר הנאשם אל המתלונן, אמר לו כי הוא סיבך בחורה, אשר נתפסו בחזקתה סמים (להלן: "הבחורה") ושאל הדברים נכונים הוא ידאג "להעלים" אותו, וזאת בכוונה להפחידו. המתלונן הכחיש כל קשר להאשמות. בהמשך לאמור לעיל, בתאריך 2.3.15 או בסמוך לפני כן, החליט הנאשם לסחוט את המתלונן. בתאריך 2.3.15, בשעות הצהריים, התקשר הנאשם אל המתלונן וביקש להיפגש עימו בסמוך לביתו של המתלונן בחיפה, מתוך כוונה לסחוט את המתלונן. לאחר מכן, נפגש המתלונן עם הנאשם, שהיה מלווה באשתו, פרח מרעי (להלן: "פרח"). השניים המתינו למתלונן ברכב יונדאי גטס מ.ר. 82-983-14 (להלן: "הרכב"). הנאשם פנה אל המתלונן וביקש ממנו להצטרף אליו ואל פרח לנסיעה, זאת תוך שהוא מציג לו מצג שווא ולפיו הוא זקוק לעזרתו בבדיקת עניין כלשהו, כל זאת בכוונה לסחוט אותו, והמתלונן נעתר לבקשה. הנאשם, פרח והמתלונן נסעו לטייבה, כשפרח נהגה ברכב והנאשם והמתלונן ישבו במושב

האחורי. בהגיעם לטייבה, נכנסו השלושה לחצר בית דיאב עובייד (להלן: "דיאב"). המתלון התיישב על הספה שבחצר הבית ואז, בנוכחות פרח, בעט הנאשם בפניו של המתלון, לקח ממנו טלפון נייד שהיה ברשותו ותקף אותו באגרופים בפניו ובגופו, תוך שהוא צועק לעברו ואומר לו שיהרגו ושהוא לא ייצא משם בחיים. במהלך התקיפה והצעקות, כמתואר לעיל, הגיע למקום דיאב. הנאשם השכיב את המתלון על הספה, שם את רגלו על חזהו של המתלון ואת ידו על סנטרו, הפנה לעברו סכין חיתוך ואיים כי יחתוך אותו, סטר לו וטען כלפיו כי הוא סיבך את הבחורה. המתלון הכחיש כל קשר להאשמות. כל זאת עשה הנאשם בכוונה להפחיד את המתלון. בנוכחות פרח, דרשו הנאשם ודיאב מהמתלון, למסור, במשטרה, הודעה כוזבת על פיה הסמים, שנתפסו אצל הבחורה, שייכים לו ולחילופין לשלם להם סך 14,000 ₪. בהמשך, בנוכחות פרח, דרשו הנאשם ודיאב מהמתלון להתקשר לאמו ולבקש ממנה כסף על מנת לשלם להם. בפחדו מפני הנאשם ודיאב, התקשר המתלון אל אמו, שאז הנאשם שוחח עמה ודרש ממנה להעביר אליו סכום של 13,000 ₪, כשהוא מאיים עליה שאם הדבר לא יבוצע, המתלון לא יחזור הביתה, והכל בכוונה להניע את המתלון ואת אמו לשלם לו ולדיאב כסף. הנאשם ודיאב הוסיפו ודרשו מהמתלון, בנוכחות פרח, להתקשר גם לאחותו ולאביו ולבקש מהם כסף. מפני איומיהם של הנאשם ודיאב, התקשר המתלון לאחותו והנאשם שוחח עמה. כמו כן, התקשר המתלון לאביו, אך האב ניתק את השיחה. לאחר מכן, איימו הנאשם ודיאב על המתלון ואמרו לו כי יקשרו אותו בחצר, זאת כדי להניעו לשלם להם את הכסף. בהמשך, הורו הנאשם ודיאב למתלון לשלם לנאשם כל יומיים 1000 ₪ והנאשם איים על המתלון, כי אם לא ישלם לו את הכסף, יגיע אליו הנאשם הביתה עם משתיק קול ויירה באמו, כל זאת עשה הנאשם כדי להניע את המתלון לשלם לו ולדיאב את הכסף. לאחר האמור לעיל, הסיעו הנאשם ופרח את המתלון ברכב לחיפה ואפשרו לו לחזור לביתו. הטלפון של המתלון נשאר בטייבה. בתאריכים 5.3.15 ו- 6.3.15 התקשר הנאשם לאמו של המתלון ודרש להיפגש עם המתלון ובתאריכים 8.3.15 ו- 9.3.15 התקשר הנאשם למתלון ודרש להיפגש עמו, כל זאת עשה הנאשם על מנת להניע את המתלון ואת אמו לשלם לו כסף. בתאריך 10.3.15, בהנחיית משטרת ישראל, קבע המתלון עם הנאשם להיפגש בקניון חיפה, כדי להעביר לו את הכסף שדרש ממנו, כמפורט לעיל. באותו יום ניפגש המתלון עם הנאשם ופרח מחוץ לקניון חיפה והעביר לידיהם כסף מסומן בסכום של 1,000 ₪ ובהמשך הנאשם ופרח נעצרו. הנאשם, במעשיו הנ"ל, איים על המתלון בפגיעה שלא כדין בגופו בכוונה להפחידו; הנאשם איים על המתלון בפגיעה שלא כדין בגופו של המתלון והשתמש שלא כדין בכוח, והכל כדי להניע את המתלון למסור הודעה כוזבת במשטרה ולהתקשר לאמו, לאחותו ולאביו, ומפני האיומים והשימוש בכוח המתלון התקשר אליהם;

הנאשם איים על המתלון, על אמו ועל אחותו בפגיעה שלא כדין בגופו של המתלון ובגופה של אמו והשתמש שלא כדין בכוח, והכל כדי להניע את המתלון ואת אמו לשלם לנאשם ולדיאב כסף.

תסקיר שירות המבחן

4. ביום 22.12.15 הוגש תסקיר שירות המבחן אודות הנאשם. ממקרא התסקיר הנ"ל עולה, כי הנאשם בן 28, נשוי ואב לתינוק בן 5 חודשים. עד למעצרו הנוכחי עבד הנאשם, לדבריו, במשך כ- 4 שנים בבניית בריכות שחייה. הנאשם סיפר לשירות המבחן, כי חש סיפוק מעבודתו, שם זכה ליחס תומך ממעסיקו. באשר לתקופת המעצר בה נתון הנאשם, תיאר הנאשם בפני שירות המבחן קושי רגשי, על

רקע היותו נתון במעצר ממושך בגין תיק זה, זאת בעיקר לאור הנתק מאשתו ומבנו.

5. עוד עולה ממקרא תסקיר שירות המבחן, כי הנאשם גדל בקונסטלציה משפחתית מורכבת, לצד אב בעל רקע התמכרותי לסמים, אלימות והזנחה רגשית. לדברי הנאשם, בשנת 2006 היו בני משפחת מוצאו מעורבים בסכסוך עם בני משפחה יריבה מכפרם, פורדיס, שהוביל להרשעת אחיו ודודו של הנאשם בעבירת הריגה ולשליחתם למאסר; בגין אירוע זה הוגלתה משפחת מוצאו של הנאשם מהכפר ועברה להתגורר בחיפה. הנאשם הוסיף וסיפר לשירות המבחן, כי בגיל 18 התנתק מכפרו, שכר דירה ועבד לפרנסתו בקרית מלאכי. הנאשם תיאר תקופה זו כתקופה יציבה בחייו, הרחק מההשפעות השליליות שחווה בקרב סביבתו הטבעית.

6. שירות המבחן ציין בתסקיר, כי הנאשם עצור באגף כללי בבית המעצר, וכי הוא אינו זוכה לביקורים מצד בני משפחתו. משיחה, שקיים שירות המבחן עם עו"ס האגף, עלה, כי הנאשם משתתף בשיעורי חינוך באגף וכי הוא משתתף גם בקבוצה של הכוונה ועיבוד תנאי המעצר. שירות המבחן הוסיף וציין, כי התנהגותו של הנאשם במעצר חיובית, הוא מסתגל לתנאים ואינו מעורר בעיות משמעת. במהלך שיחה שקיים שירות המבחן עם הנאשם, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם חווה תחושת כעס ואכזבה כלפי עצמו נוכח מעשיו ותוצאותיהם.

7. הנאשם הביע בפני שירות המבחן מודעות לניהול אורח חיים שולי, שהתבטא במעורבותו בפלילים. עוד עולה מדברי הנאשם בפני שירות המבחן, כי במהלך חייו צרך סמים מסוג חשיש, כבר מתקופת נערותו, דבר שבהמשך החריף לכדי תלות. הנאשם ציין בפני שירות המבחן, כי במהלך השנים האחרונות עבר תהליך של שינוי, זאת על רקע נישואיו לאשתו והיחס התומך מצד מעסיקו. שירות המבחן הטעים, כי גורמים אלה, יחד עם התובנה אליה הגיע הנאשם באשר להשפעתה המזיקה של צריכת סמים על חלק ממקורביו, חיזקו אצל הנאשם את החלטתו להפסיק את השימוש בסמים בשנים האחרונות. שירות המבחן ציין בנקודה זו, כי כיום אין לו הערכה ברורה לגבי דפוסי השימוש של הנאשם בסמים נוכח אי ביצוע בדיקות שתן לנאשם בעת מעצרו. הנאשם שב והביע בפני שירות המבחן רצון להוקיע את נגע הסמים מחייו ולצורך כך הביע נכונות להירתם להליך טיפולי של גמילה מסמים.

8. הנאשם הודה בפני שירות המבחן בביצוע העבירות ולקח אחריות מלאה למעשיו. שירות המבחן הטעים, כי הנאשם זיהה את הכשלים שהובילו אותו לסייע לבחורה הנזכרת בכתב האישום, זאת בהינתן נסיבות חייה הקשות עימן חש הנאשם תחושת הזדהות. באשר לעבירה של סחיטה באיומים, טען הנאשם בפני שירות המבחן כי למתלונן חוב כלכלי כלפיו, דבר שלא בא זכרו בעובדות כתב האישום המתוקן. הנאשם הביע בפני שירות המבחן מודעות להתנהלותו הבלתי תקינה כלפי המתלונן, אשר התבטאה בהפעלת האלימות נגדו. בנוסף, הנאשם גילה אמפטיה לפגיעה במתלונן והביע בפני שירות המבחן עניין ב"סולחה" עם המתלונן.

9. בבואו להעריך את הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, הטעים שירות המבחן כי מדובר באדם צעיר, בעל

יכולת תעסוקתית תקינה המתבטאת ביכולת להתמקצע בתחום עבודתו. שירות המבחן הוסיף וציין, כי הנאשם בעל יכולת תקשורתית טובה, אשר התבטאה ביכולתו לשתף, באופן אותנטי וישיר, באשר לחוויותיו ותנאי גדילתו. שירות המבחן התרשם, כל על רקע תנאי גדילתו, התבססו אצל הנאשם תחושות היעדר ביטחון עצמי לצד דחייה וניכור, וכי בניסיון לערוך תיקון רגשי לחוויות ראשוניות אלה, נראה כי לנאשם נטייה לנתינה ללא גבול והתגייסות תוך רציית האחר. שירות המבחן סבר, כי על רקע מאפיינים רגשיים והתנהגותיים אלה, פעל הנאשם, כמתואר בכתב האישום המתוקן. עם זאת, ציין שירות המבחן, כי התקשה להבין את בחירותיו של הנאשם בפעולות מתוכננות, הכוללות מאפיינים אלימים.

10. שירות המבחן התרשם מהנאשם כצעיר בעל זהות מבולבלת, הנמצא בתהליך מתמיד של חיפוש עצמי, המגביר את נטייתו של הנאשם לפעול ללא שיקול דעת יציב ומאוזן וכן מגביר את נטייתו לאימפולסיביות, דבר שמתבטא אצל הנאשם בניהול אורח חיים שולי, התמכרותו ועברייני. לפיכך, הביע שירות המבחן הערכת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות אלימות ברמת חומרה גבוהה ע"י הנאשם. שירות המבחן הוסיף וציין, כי הנאשם גילה, מבחינה פורמאלית, מוטיבציה ונכונות לתחילת הליך טיפול גמילתי, הן במסגרת של מאסר והן במסגרת הקהילה, זאת לצורך שמירה על ניקיונו משימוש בחומרים ממכרים, כמו גם לצורך רכישת כלים אדפטיביים להתמודדות עם קשיים ולחצים. שירות המבחן ציין עוד, כי במסגרת מעצרו הנוכחי, שולב הנאשם בהליכים טיפוליים באגף, זאת במטרה לעבד את תנאי מעצרו.

11. שירות המבחן ציין, כי הוא רואה חשיבות בשילובו של הנאשם בהליך שיקומי בשלב זה של חייו, במסגרתו הוא מגלה הבנה לחומרת מצבו. שירות המבחן התרשם, כי המעצר הממושך מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע, המדרבן אותו להבעת מוטיבציה לעריכת שינוי בחייו. עם זאת, בשל חומרת העבירות ועל רקע ההערכה, כי קיים סיכוי גבוה להישנות התנהגות אלימה אצל הנאשם ברמת חומרה גבוהה, נמנע שירות המבחן בתסקירו ממתן המלצה לחלופה עונשית או שיקומית במסגרת הקהילה והמליץ בפני גורמי הטיפול בשב"ס לשקול בעניינו של הנאשם אפיק שיקומי טיפולי.

טיעוני המאשימה לעונש

12. במסגרת הראיות לעונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ת/1) וכן שני פסקי דין העולים מת/1, אשר במסגרת אחד מהם הורשע הנאשם, בין היתר, בביצוע עבירה של איומים, מכוח סעיף 192 לחוק העונשין ובאחר הורשע הנאשם, בין היתר, בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, מכוח סעיף 287(א) לחוק העונשין (ת/2). כמו כן, הגישה ב"כ המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב ושתי אסופות פסיקה, האחת לעניין עמדתה העונשית של המאשימה (ת/4) והשנייה נוגעת לבקשת המאשימה לחילוט רכבו של הנאשם(ת/5).

13. במסגרת טיעוניה לעונש בעל -פה בדיון בפניי ביום 24.12.15, ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה ברף העליון של מתחם העונש ההולם, המוצע על ידה, כאמור להלן, וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי המתלונן. כמו כן, ביקשה ב"כ המאשימה, כי בית המשפט

יורה על חילוט רכבו של הנאשם, תוך שצינה כי הרכב הנ"ל תפוס בידי משטרת ישראל מחודש מרץ 2015.

14. בפתח טיעוניה לעונש בת/3, ציינה המאשימה כי הנאשם עצור מיום 10.3.15 וכי לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2011, זאת בגין עבירות של איומים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת סמים לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית והפרת הוראה חוקית.

15. ב"כ המאשימה ציינה את עובדות כתב האישום המתוקן, תוך שהטעימה, כי עבירות הסחיטה מגלמות בתוכן תאוות בצע כסף תוך שימוש באיומים, כוח וניצול מצוקת הנסחט וכי, נוכח חומרתן, יש להטיל בגין ביצוע עבירות אלו עונשי מאסר בפועל. עוד טענה ב"כ המאשימה, כי הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות הינו- ההגנה על שלומם ובטחונם של המתלונן בפרט ושלומו ובטחון הציבור בכלל.

16. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם תכנן מראש את אירוע הסחיטה ואף גרם למתלונן לבוא עמו לטיבה לביתו של דיאב. כמו כן, טענה המאשימה, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה הדומיננטי, תוך שהדגישה, כי הנאשם הוא אשר לקח את המתלונן מחיפה לטיבה ונהג באליומות פיסית ובאיומים כלפי המתלונן. באשר לנזק שנגרם למתלונן, הטעימה ב"כ המאשימה, כי המתלונן הותקף ע"י הנאשם ואיום על ידו כי יהרגו ו"יעלים אותו", דבר אשר הסב למתלונן כאב פיזי ופחד עצום.

17. לעניין הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, ביקשה ב"כ המאשימה להבהיר, כי הנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום, בשל חשדו כי המתלונן גרם להסתבכותה של הבחורה הנזכרת בכתב האישום ובשל כך סחט את המתלונן. ב"כ המאשימה הבהירה בנקודה זו, כי בניגוד לאמור בתסקיר שירות המבחן, לא דובר בכסף שהמתלונן היה חייב לנאשם באופן לגיטימי, אלא מדובר במסכת עבריינית שהנאשם בחר להתערב בה.

18. ב"כ המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת, כפי שעולה מהפסיקה שהוגשה על ידה (ת/4), תוך שביקשה להדגיש, כי מדיניות הענישה הנוהגת היא רק שיקול אחד מיני רבים שמובא בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם וכי בית המשפט מצווה לקבוע את המתחם ההולם על רקע נסיבות המקרה והפגיעה בערכים המוגנים.

19. בהינתן כל הנסיבות שפורטו לעיל ומדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, עתרה המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 2.5 שנות מאסר עד 4.5 שנות מאסר, כשלגישת המאשימה, יש להורות על אימוץ הרף הגבוה של מתחם הענישה ולהרחיק את הנאשם מהציבור לתקופה ממושכת, זאת נוכח חומרת העבירות, החזרתיות של הנאשם בביצוע העבירות שבפנינו והערכת שירות המבחן, כי קיימת אצל

הנאשם רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה, ברמת חומרה גבוהה.

20. אי לכך, ביקשה ב"כ המאשימה, כי בית המשפט ישית על הנאשם עונש, המצוי ברף העליון של מתחם הענישה הנ"ל, זאת בצד עונש של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

21. בנוסף לרכיבי הענישה הנ"ל, ביקשה ב"כ המאשימה, כי בית המשפט יורה על חילוט רכבו של הנאשם בהתאם לסעיף 39 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ"). ב"כ המאשימה הטעימה, כי על פי הפסיקה, ניתן לחלט כל רכוש שבחזקתו או בשליטתו של הנידון אף אם אותו רכוש רשום על שם אדם אחר (במקרה דנן- אשת הנאשם). עוד בנקודה זו הדגישה ב"כ המאשימה, כי על פי ההלכה הפסוקה, הרישום במשרד הרישוי אינו ראיה חותכת לעניין הבעלות על הרכב ועל בית המשפט להתייחס ל"בעלות הממשית" על כלי הרכב ולא לבעלים הרשומים.

22. לפיכך, בהינתן העובדה שהרכב היה בחזקת הנאשם ואשתו בעת ביצוע העבירות והוא בבעלותם הממשית, ולאור מודעות אשת הנאשם לביצוע העבירות, כמו גם העובדה שהרכב שימש לביצוע, עתרה המאשימה לחילוטו של הרכב הנ"ל.

טיעוני ההגנה לעונש

23. בפתח טיעוניו לעונש בפניי, הפנה ב"כ הנאשם לתיקון המהותי שנערך בכתב האישום המתוקן ביחס לכתב האישום המקורי, במסגרתו הושמטה עבירת החטיפה ונותרו עבירות הסחיטה באיומים והסחיטה בכוח, בצד עבירה של איומים. עוד ציין הסנגור המלומד את הודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי יקר.

24. ב"כ הנאשם הפנה בטיעוניו לעונש לאמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה, כאמור, כי הנאשם לוקח אחריות מלאה למתואר בכתב האישום המתוקן. ב"כ הנאשם הטעים, כי נסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שהן עולות ממקרא תסקיר שירות המבחן, הן אלה שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי עוד עולה ממקרא התסקיר הנ"ל, כי הנאשם מודע להתנהלותו הכושלת והאלימה כלפי המתלונן וכי הנאשם גילה אמפטיה כלפי המתלונן ואף הביע את רצונו בפני שירות המבחן לערוך סולחה עם המתלונן.

25. ב"כ הנאשם הדגיש את ההשפעות ההרסניות שיכולות לחול על הנאשם ובני משפחתו, במידה שהנאשם ישלח לריצוי עונש של מאסר מאחורי סורג וברית, וביקש לבכר בעניינו של הנאשם את אינטרס השיקום. ב"כ הנאשם הדגיש את חרטת הנאשם לביצוע המעשים, כמו גם את שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית כבר בתקופת המעצר ואת רצונו הכן של הנאשם להשתקם ולשקם את אורחות חייו.

26. באשר לנסיבות ביצוע העבירה ביקש ב"כ הנאשם שלא לקבל את עמדתה המחמירה של המאשימה להוסיף נופך של חומרה לביצוע העבירות, מכיוון שהנאשם ביצע את העבירות בצוותא חדא עם אחר. בנקודה זו הטעים ב"כ הנאשם, כי האחר לא היה חלק אקטיבי בביצוע העבירות ולא לקח חלק בתכנונם וכל חלקו היה למעשה בעצם העובדה שהעבירות בוצעו בחצר ביתו.

27. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, תוך שהטעים כי מטרת התיקון היא ליצור אחדות בענישה ולא על מנת לטעון למתחמי ענישה מופלגים בחומרתם, כעמדת המאשימה בטיעוניה לעונש. לפיכך, טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין עונש מאסר בן 6 חודשים שניתן וירוצה בעבודות שירות ועד לעונש מאסר בפועל בן 18 חודשים. להמחשת עמדתה העונשית של ההגנה הגיש ב"כ הנאשם אסופת פסיקה- נ/1.

28. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הטעים ב"כ הנאשם, כי על אף הקונסטלציה המשפחתית בה גדל והעובדה שנהג לצורך סמים עוד בנעוריו, עבר הנאשם הליך גמילה עצמית מסמים, עבד לפרנסתו והקים משפחה. לפיכך, ומבלי להמעיט מחומרת המעשים ביקש ב"כ הנאשם לבכר בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי ולא את הפן העונשי. בנקודה זו הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם נתון במעצר בגין תיק זה למעלה מתשעה חודשים במהלכם נולד בנו הבכור וכן את הקושי הרב שחוזה הנאשם במעצר, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, זאת תוך השתת צו מבחן של שירות המבחן על הנאשם, במהלכו ישולב בטיפול ויהא נתון בפיקוח שירות המבחן.

29. לעניין עתירת המאשימה לחילוט הרכב, טען ב"כ הנאשם כי הרכב לא שימש אמצעי תחבורה בלעדיו לא ניתן היה לקיים את העבירה או לא ניתן היה להשלימה ומציין, כי הרכב לא היה חלק דומיננטי בביצוע העבירה, מה גם שמכתב האישום נמחקה עבירת החטיפה. ב"כ הנאשם מדגיש, כי על פי הפסיקה הנוגעת לחילוט רכב על בית המשפט לערוך איזונים ולבדוק את שוויו של הרכב (שוויו לטענת הסגור, 15,000 ₪), ביחס לנזק שצפוי להיגרם לנאשם ומשפחתו. ב"כ הנאשם, הדגיש כי בשל העובדה שהרכב תפוס בידי המאשימה, הנאשם לא זוכה לביקורים מצד בני משפחתו בכל תקופת המעצר. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הרכב הוא בבעלותה של אשת הנאשם, שטיפגע קשות אם יחולט הרכב. לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם לדחות את בקשת המאשימה לחילוט הרכב.

30. הנאשם, בדבריו בדיון בפניי, הביע חרטה על מעשיו וביקש מבית המשפט, כי תינתן לו הזדמנות להתחיל בחיים חדשים.

דיון והכרעה

31. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי

סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, 18/4/12, לא פורסם). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

32. על בית המשפט בשלב הראשון של יישום תיקון 113 לחוק העונשין, לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים, שאז לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40"ג (ב) לחוק העונשין) (ראו: ע"פ 8641-12 **מוחמד סעד נ' מ"י**, פורסם בנבו, ניתן ביום 5.8.13).

33. ומהתם להכא:

במקרה דנן אין חולק, כי העבירות מושא כתב האישום מהוות אירוע אחד בגינו אקבע להלן את מתחם הענישה ההולם. אקדים ואציין, כי הערכים החברתיים, אשר נפגעו בנידון דידן כתוצאה מביצוע העבירות ע"י הנאשם - עבירות שעניינן כאמור סחיטה באיומים, סחיטה בכוח ואיומים, הינו - שלום ובטחון המתלונן בפרט ושלום ובטחון הציבור בכלל, כפי שטענה בנקודה זו ב"כ המאשימה ובצדק.

בע"פ 602/02 **אוחנינה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) [ניתן ביום 22.4.02]) נקבע, כי:

"עבירה של סחיטה באיומים פוגעת באושיט סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באיומים על בטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להשיג דבר מהקורבן מחייבת תגובה עונשית קשה".

בע"פ 6368/09 **מתן זקן נ' מדינת ישראל**, ([פורסם בנבו] ביום 12.07.10), נאמר ע"י כב' השופט נ' הנדל, כי:

"עבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין מכוונת לאלץ אדם באמצעות איום "לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה שהוא רשאי לעשותו". התנהגות כגון דא, כשלעצמה, מהווה עבירה מושלמת של סחיטה באיומים ללא קשר לשאלה האם האיום השיג את מטרותיו. ברם, 'הצלחת' האיום מהווה מרכיב מחמיר לעניין הענישה, המעלה את העונש המרבי בעבירת סחיטה באיומים מ-7 שנים ל-9 שנים..."

עוד יפים בענייננו, להמחשת חומרת עבירת הסחיטה באיומים, דבריו הבאים של כב' השופט א' לוי, כפי שנאמרו

בע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלוין ([פורסם בנבו] (1.1.2011)):

"סחיטה באיומים היא למרבה הדאבה תופעה נפוצה, אך רק לעיתים רחוקות אוזר הקורבן אומץ כדי לפנות לרשויות החוק, הואיל והוא חושש שידם של הסחטנים עלולה להשיג אותו במוקדם או במאוחר, מבלי שאנשי החוק יוכלו להושיעו. לפיכך, כשסוף סוף מעז מתלונן לבקש את הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העברין המסויים אשר נמצא כי חטא, אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל, ולאלה שחוטאים בעבירות מן הסוג הזה בפרט, כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה. ענישה מסוג זה מטרתה איפוא משולבת, לתת ביטוי למידת הכיעור שבעבירה זו ולשאט הנפש שהיא מעוררת בלב השומע, והיא נועדה גם כדי לעודד את הקורבנות לשבור את קשר-השתיקה, ולהביא את דברם בפני רשויות החוק כדי לשים קץ לסחיטה בה הם נתונים..."

34. במקרה דנן הורשע הנאשם, כאמור, בצד עבירת האיומים, הן בביצוע עבירה של סחיטה באיומים והן בביצוע עבירה של סחיטה בכוח, אשר הניעו את המתלונן להתקשר לאמו, לאחותו ולאביו, כאמור בכתב האישום. ודוק, העונש המרבי בגין כל אחת מעבירות הסחיטה הנ"ל הינו - עונש של 9 שנות מאסר. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40ט לחוק העונשין, אציין כי הנאשם תכנן את אירוע הסחיטה, כפי שעולה בבירור ממקרא עובדות כתב האישום המתוקן, המפורטות לעיל. הנאשם החליט לסחוט את המתלונן ובעקבות זאת, התקשר הנאשם אל המתלונן וביקש להיפגש עמו בבית המתלונן בחיפה, שאז, במהלך הפגישה, הניע הנאשם, באמצעות מצג שווא, את המתלונן להצטרף אליו ואל אשתו לנסיעה לטייבה, לחצר ביתו של דיאב. בחצר הבית הותקף המתלונן ע"י הנאשם שאף איים עליו, לרבות באמצעות סכין חיתוך, ובהמשך - דרשו הנאשם ודיאב מהמתלונן, בנוכחות אשת הנאשם, למסור הודעה כוזבת במשטרה ולחלופין לשלם להם סכום של 14,000 ₪. עוד דרשו, כאמור, הנאשם ודיאב מהמתלונן להתקשר לאמו, לאחותו ולאביו, לבקש מהם כסף על מנת לשלם להם והמתלונן, מחמת האיומים, עשה כן. בכך לא הסתיימה מסכת הסחיטה, שכן הנאשם ודיאב הורו למתלונן לשלם לנאשם כל יומיים סכום של 1,000 ₪, זאת תוך אימים של הנאשם כלפי המתלונן, כי אם המתלונן לא ישלם לנאשם את הכסף, יגיע הנאשם אל בית המתלונן ויירה באמו עם משתיק קול. לא זו אף זו, כעבור מספר ימים התקשר הנאשם בשתי הזדמנויות שונות לאמו של המתלונן ודרש להיפגש עם המתלונן, וכן התקשר הנאשם אל המתלונן פעמיים, בשני מועדים שונים, ודרש להיפגש עמו, כל זאת כדי להניע את המתלונן ואמו לשלם לו כסף. מסכת הסחיטה של הנאשם באה אל סיומה עת שנפגש המתלונן, בהנחיית המשטרה, עם הנאשם כדי להעביר לו את הכסף שדרש, שאז בהמשך להעברת סכום של 1,000 ₪ לידי הנאשם ואשתו, נעצרו השניים הנ"ל.

35. שבתי והבאתי בהרחבה לעיל את התמונה העובדתית המצטיירת ממקרא כתב האישום המתוקן כדי להמחיש, מעבר לתכנון ביצוע העבירות, גם את חלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוען ואת העובדה שהמדובר באירוע מתמשך, במסגרתו הטיל הנאשם על המתלונן מורא ופחד. מעבר לפגיעה הפיזית של הנאשם במתלונן, חווה האחרון גם פגיעה רגשית קשה ומתמשכת בעטיו של הנאשם, פגיעה אשר, מטבע הדברים, הותירה במתלונן את חותמה הקשה. ראוי לציין בנקודה זו, כי אף אמו של הנאשם

ואחותו הם קרבנות מעשי הסחיטה הנלווים של הנאשם, כמתואר בכתב האישום. הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירות נזכרת בכתב האישום. ודוק, הנאשם האשים את המתלונן, כי האחרון סיבך בחורה בחזקתה נתפסו סמים, ובהמשך לכך, דרשו הנאשם ודיאב מהמתלונן למסור במשטרה הודעה כוזבת, כי הסמים שנתפסו אצל הבחורה הנ"ל שייכים למתלונן ולחלופין דרשו הנאשם ודיאב מהמתלונן, לשלם להם סכום של 14,000 ₪ (ראה סעיפים 2, 3 ו- 7 לעובדות כתב האישום המתוקן).

36. במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שבפנינו, שעיקרן עבירת הסחיטה באיומים ועבירת הסחיטה בכוח, תובא הפסיקה דלהלן:

· בע"פ 357/15 **כעאבנה נ' מ"י** (פורסם בנבו, 6.5.15) - הופחת על ידי בית המשפט העליון עונשו של המערער, שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, מעונש של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל. במקרה הנ"ל דובר במי שסחט באיומים את המתלונן, זאת תוך איום על המתלונן, כי אם לא יעביר לו סכומי כסף שונים, יפרסם צילומים אינטימיים של המתלונן עם אישה אחרת שאינה אשתו.

· בע"פ 3304/12 **פלוני נ' מ"י** (פורסם בנבו, 11.3.13) - עסקין במערער שהורשע בסחיטת אישה עימה ניהל רומן, תוך איום כי יפרסם את קיום יחסי המין ביניהם, שצולמו על ידו. המערער הנ"ל הורשע בבית המשפט המחוזי גם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונדון ל- 28 חודשי מאסר בפועל- ערעורו נדחה.

· בע"פ 3654/08 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר גופמן** (פורסם בנבו, ניתן ביום 4.11.08) - בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, שהוטל על המשיב, שהורשע בעבירות שעניין סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, איומים והפרת הוראה חקוקה. בית המשפט העליון החמיר בעונש המאסר בפועל מ- 24 חודשי מאסר בפועל ל- 36 חודשים, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 18 חודש, במצטבר לעונש המאסר בפועל.

· בע"פ 7566/03 **סנין נ' מ"י** (פורסם בנבו, 24.2.04) - המדובר במערער עליו הושת בבית המשפט המחוזי עונש של 30 חודשי מאסר בפועל בגין סחיטת סכומי כסף נכבדים מ- 3 נשים, שהגיעו לבתי מלון עם בני זוג שאינם בעליהן. ערעורו של המערער הנ"ל על חומרת העונש נדחה.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 49308-05-12 **מ"י נ' דאוד** (ניתן ביום 11.10.12) - הושת על הנאשם, שהורשע, מכוח הודאתו, בעבירה של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא וסיפא לחוק העונשין (ריבוי מקרים) ובעבירה של תקיפה סתם, עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודש, במצטבר. במקרה הנ"ל דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד.

בת"פ (מחוזי חיפה) 8819-02-12 מ"י נ' **בן דהן ואח'** (ניתן ביום 11.9.12) - הושת על נאשם 1 שהורשע, עפ"י הודאתו, בביצוע עבירה של סחיטה בכוח, בצוותא חדא, מכוח סעיף 427(ב) סיפא וסעיף 29 לחוק העונשין, בצד עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בצד רכיבי ענישה נילוויים, ואילו על נאשם 2 בתיק הנ"ל הושת עונש מקל של מאסר על תנאי, בצד צו מבחן וצו של"צ, זאת בהינתן המלצת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם הנ"ל שהיה בעת הרלוונטית חייל בשירות סדיר.

בת"פ (מחוזי באר שבע) 58221-12-12 מ"י נ' **בנסטי** (פורסם בנבו, 7.7.14) - הושת על נאשם, שהורשע, מכוח הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נלוויים. במקרה הנ"ל דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, אף כי עיקר עברו הפלילי היה ישן למדי.

37. לאחר שסקרתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שבפנינו על ידי הנאשם, כמו גם את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בנידון דידן נע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

38. במסגרת בחינת הנסיבות, שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין, אציין ראשית את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, המקל עם הנאשם ביחס לכתב האישום המקורי. הודאה זו חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן את העדת העדים, לרבות המתלונן. עוד אוסיף במסגרת זו את לקיחת האחריות המלאה ע"י הנאשם למעשים המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן, זאת כמצטייר ממקרא תסקיר שירות המבחן. בנקודה זו יוער, כי אין בידי לקבל את טענת הנאשם, לפיה המניע לעבירת הסחיטה באיומים הינו חוב כלכלי של המתלונן כלפיו, זאת בהינתן המניע האחר העולה, כאמור לעיל, ממקרא כתב האישום המתוקן. כמו כן, נתתי דעתי לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כמתואר בתסקיר, נסיבות אשר הובילו את הנאשם לניהול אורח חיים שולי, התמכרותי ועברייני. שירות המבחן העריך בתסקירו קיומו של סיכון ברמה גבוהה להישנות עבירות אלימות בעתיד על ידי הנאשם. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם נתון לראשונה בחייו במעצר במשך תקופה ממושכת, דבר המהווה גורם מרתיע עבור הנאשם ומדרבן אותו להביע מוטיבציה לערוך שינוי באורחות חייו. עם זאת, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, מעבר להמלצה לגורמי שב"ס לשקול אפיק שיקומי - טיפולי, במסגרת בית הסוהר. בעניין עברו הפלילי של הנאשם, אציין כי עברו הפלילי של הנאשם, שהינו בחור בן 28, אינו עבר מכביד (לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות שעיקרן עבירות סמים, בצד עבירה של איומים ובצד עבירה של הפרת הוראה חוקית). בנקודה זו אציין, כי מדברי הסנגור בפני עולה, כי הנאשם נגמל באופן עצמאי משימוש בסמים, אם כי אין תימוכין להיות הנאשם "נקי מסמים", זאת נוכח העובדה שלא נערכו לנאשם בדיקות שתן במסגרת מעצרו. עוד עולה מטיעוני הסנגור בפניי, כי הנאשם תפקד בשנים האחרונות באורח נורמטיבי במישור התעסוקתי וכן, כי לנאשם נולד תינוק, במסגרת תקופת מעצרו. הנאשם, בדבריו בדיון בפניי, הביע

כאמור צער על מעשיו ורצון להתחיל בחיים חדשים.

39. לאחר ששקלתי את הנסיבות הנ"ל, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, הגעתי לכלל מסקנה, כי מן הראוי להשית על הנאשם בתיק זה עונש של 24 חודשי מאסר בפועל בצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. בנקודה זו אציין, כי אינני נעתרת לבקשת המאשימה לחילוט הרכב מסוג יונדאי גטס מ.ר. 82-983-14, הנזכר בכתב האישום, הרשום על שם אשתו של הנאשם והתפוס ברשות המשטרה (להלן, כאמור: "הרכב"), זאת בהינתן טיעוני הסנגור בפניי בעניין זה. ודוק, הרכב, אמנם, שימש את הנאשם כחלק מתכניתו העבריינית, אולם החלק המשמעותי של העבירות בוצע על ידי הנאשם שלא ברכב, כי אם בחצר ביתו של דיאב, כמצטייר ממקרא סעיפים 7, 8 ו- 9 לעובדות כתב האישום המתוקן. אף חלקו האחרון של האירוע לא בוצע ברכב, כפי שעולה ממקרא סעיפים 11 ו- 12 לעובדות כתב האישום המתוקן. לפיכך, ובתיתי את הדעת לנחיצות הרכב עבור אשת הנאשם, על שמה רשום הרכב, כנטען ע"י הסנגור, החלטתי שלא להורות על חילוט הרכב לטובת אוצר המדינה.

אי לכך, יושב הרכב לידי אשת הנאשם.

40. סיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

למאסר בפועל לתקופה של 24 חודש, בניכוי ימי מעצרו (מיום 10.3.15).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודש למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 427 לחוק העונשין או עבירה לפי סעיף 428 לחוק העונשין ויורשע בגין אחת מהן.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ויורשע בגינה.

הנני מורה לנאשם לפצות את המתלונן פיצוי בסכום של 10,000 ₪, אשר יופקד על ידי הנאשם עבור המתלונן בקופת בית המשפט, תוך 90 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין למתלונן, עפ"י פרטי המתלונן שיומצאו בכתב לתיק זה ע"י המאשימה. בד בבד, תמציא המאשימה העתק מגזר הדין למתלונן.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

בשולי גזר הדין מובאת בזה המלצתי לשב"ס לשלב את הנאשם במסגרת של הליך טיפולי בין כתלי בית הסוהר, כמומלץ בתסקיר שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' שבט תשע"ו, 14 ינואר 2016, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אור-זך, ב"כ הנאשם עו"ד דוד זילברמן והנאשם בעצמו.